

Danskernes CO₂-aftryk – En Konservativ Beregning

Jeg ved I skal i gang med at lave en ny klimalov.

Jeg ved også at nogle af jer har planer om at lave ret drakoniske individuelle klimavoter.

Så lad os lave en konservativ beregning om danskernes CO₂-aftryk, så vi kan nuancere debatten en smule.

I dag er der omkring 3.200 milliarder ton CO₂ i atmosfæren. Det svarer til cirka 0,04% af atmosfærens samlede volumen.

Danmark udleder samlet set omkring 40 millioner ton CO₂ om året inden for egne grænser. Når vi medtager forbrug, import og international transport, stiger tallet til ca. 64-74 millioner ton årligt – afhængigt af beregningsmetode.

Danmark står derfor for ca. 0,16% af den globale CO₂-udledning, når vi medregner forbrugsbaseret udledning.

0,16% af 0,04% (atmosfærens samlede volumen) er 0,000064%.

En gennemsnitsdanser har et forbrugsbaseret CO₂-aftryk på omkring 11-13 ton om året. Det dækker alt fra bilkørsel og boligopvarmning til import af varer og flyrejser. Det globale gennemsnit ligger omkring 5-6 ton CO₂ pr. person.

Hvis vi regner konservativt på det, så udgør 13 ton ud af 3.200.000.000.000 ton følgende procentdel:

0,00000000040625%

Altså: én danskers årlige CO₂-udledning udgør omkring 4,06 milliarderede af én procent af atmosfærens samlede CO₂.

Verdens befolkning vokser med ca. 80 millioner mennesker om året. Hvis hver af disse nye personer udleder omkring 5 ton CO₂ om året (det globale gennemsnit), betyder det:

$80.000.000 \times 5 \text{ ton} = 400.000.000 \text{ ton ekstra CO}_2 \text{ i atmosfæren hvert år.}$

Denne stigning i den globale CO₂-mængde betyder, at én danskers relative andel af CO₂ i atmosfæren bliver mindre for hvert år, selvom vedkommendes udledning ikke ændrer sig.

Så hvis vores befolkningstilvækst holdes stabilt, hvilke den nok vil gøre, da fødselsraten i Danmark er for lav, vil vi automatisk have en langt lavere andel af CO₂-udledningen over tid, da vi meget simpelt forbliver samme mængde mennesker, imens andelen af mennesker stiger i resten af verdenen (se tabellen).

Langt størstedelen af verdens befolkningstilvækst sker i lav- og mellemindkomstlande, især i Afrika syd for Sahara, dele af Sydøsten og Mellemøsten. Ifølge FN's befolkningsprognoser vil over halvdelen af den globale befolkningstilvækst frem mod 2050 komme fra kun otte lande: Nigeria, Den Demokratiske Republik Congo, Etiopien, Indien, Pakistan, Filippinerne, Egypten og Tanzania.

Lige nu har disse lande et lavt forbrug. Men vi kan kun forvente at disse lande får et højere forbrug over tid, når de bliver mere og mere industrialiseret over tid.

Så min pointe er meget simpel. Vores klimaaftryk kommer meget an på hvordan vi beregner det. Det kommer ikke til at gøre en tødel forskel, at vi laver alle disse restriktioner på vores forbrug, andet end det gør os fattigere og fjerner vores frihed, da:

A) Vores forbrug er nærmest uendeligt lille i forhold til den samlede kontekst.

B) Pga. befolkningstilvækst og industrialisering af 3-verdenslande, bliver vores samlede procentdelte CO₂-aftryk endnu mindre over tid.

Så hvordan bruger vi vores investeringer i samfundet mest fornuftigt og hvilket samfund ønsker vi at skabe?

Vil vi have Løsning 1, som et strengt kommunistisk inspireret complianceklimaregime, hvor du får bøder eller din bankkonto bliver lukket, når du opbruger dine klimapoint.

Eller vil vi have Løsning 2, hvor vi bruger vores tid og penge på at lave bedre infrastruktur gennem kystsikring, afvanding og bedre boliger.

For mig er svaret simpelt, når man ser på det pragmatisk. Faktum er at løsning 1 aldrig kommer til at virke, da 3-verdenslandene til hver en tid vil udligne vores forbrug.

Derudover er Løsning 1 ren drakonisk compliancekommunisme og et direkte angreb på den individuelle frihed, herunder friheden til at handle og leve som vi ønsker i et frit samfund.

Så der er kun Løsning 2, som giver faktisk værdi.

Den eneste grund til at Folketinget skulle vælge at gå efter løsning 1, er hvis Folketinget virkelig hader befolkningen og derfor ønsker at kontrollere alle aspekter af vores liv, ved at fratage os vores grundlæggende frihed til at handle som vi vil i vores eget liv.

Hvis dette er tilfældet, står det også borgerne frit at handle derefter, da Folketinget derved er stoppet med at repræsentere borgerne og er gået over til at ville være vores diktatoriske herskere.

Mvh.

Frank Ulrich, (BA.Scient.Adm, Cand.IT, Ph.D.)